

התייחסות הקונגרס האמריקני לישראל: השימוש של חברי הקונגרס ה-113 בטוויטר במהלך מבצע צוק איתן

גיא פרידמן

תקציר

רשתות חברתיות כגון טוויטר הפכו לכלי יום-יומי. שחקנים פוליטיים גילו גם הם את התועלת שברשת החברתית ולא פעם עושים בה שימוש לצורכי קמפיין, תקשורת עם קהל הבוחרים שלהם, גיוס תמיכה והפצת מסרים פוליטיים. מבין 535 הנציגים והסנאטורים בקונגרס ה-113 (2013-2014), ל-521 היו חשבונות טוויטר שבהם עשו שימוש לצרכים פוליטיים. כיצד ניתן להסביר את השימוש שלהם בכלי זה להפצת מסרים פוליטיים? אילו גורמים משפיעים על הנטייה של חברי הקונגרס להדגיש את עמדותיהם? במאמר זה אענה על שאלות אלה באמצעות בחינת השימוש של חברי הקונגרס בטוויטר להעברת מסרים בתחום של מדיניות חוץ - בנושא הסכסוך הישראלי-ערבי בזמן מבצע צוק איתן בקיץ 2014. בחינה זו כוללת זיהוי הגורמים ברמת הפרט וכן ברמת המחוז או המדינה אשר מסבירים מדוע חבר קונגרס בוחר להתייחס למבצע. לשם כך נערך ניתוח תוכן של ה"ציוצים" בטוויטר, ונבחנה השכיחות של ה"ציוצים" אשר נגעו למבצע ולסכסוך הערבי-ישראלי. ניתוח סטטיסטי מעיד כי הנכונות "לצייץ" בנושא הסכסוך והמבצע הצבאי מושפעת במידה רבה מהמפלגה שחבר הקונגרס משתייך אליה.

א. מבוא

בחינת הפעילות החקיקתית של הקונגרס האמריקני מלמדת על ההשפעה שלו על עיצוב מדיניות בארה"ב. אולם הצבעות על הצעות חוק מייצגות רק כלי אחד - אם כי מרכזי - שעומד לרשותו של הקונגרס, ולבדו הוא אינו מספיק להבנת ההשפעה המלאה של הקונגרס על מדיניות החוץ האמריקנית. עד שנושא מסוים מגיע לכדי הצבעה הוא עובר תהליך ארוך שלעיתים קרובות נתון להשפעה של המפלגות ושל שיקולים פוליטיים (Van Doren, 1990; Burden, 2007; Carter and Scott, 2009). מעבר לחקיקה, לקונגרס השפעה רבה בשל יכולתו לקבוע את סדר היום הציבורי ולהדגיש את חשיבותם של נושאים מסוימים (Powlick and Katz, 1998; Howell and Pevehouse, 2007; Uscinski *et al.*, 2009; Trumbore and Dulio, 2013). הדבר נכון במיוחד בנושאי חוץ, שפעמים רבות סובבים סביב אירועים ספציפיים, כך שלקונגרס כגוף מחוקק אין יכולת להשפיע עליהם באופן מידי וחברי הקונגרס מחפשים נתיבי השפעה אחרים.

במאמר זה אתמקד בחשיבות שייחסו חברי הקונגרס לסכסוך הערבי-ישראלי ולמבצע "צוק איתן" וכן לניסיונות להעלות את הנושא לסדר היום הציבורי באמצעות מדיום חדש: הרשתות החברתיות, והרשת טוויטר בפרט. מדיניות חוץ נסובה לא פעם סביב אירועים נקודתיים, ולכן האופן שבו חברי הקונגרס התייחסו למבצע עשוי להעיד על יחסם לסכסוך כולו. ב-8 ביולי 2014 פתחה ישראל במבצע הצבאי "צוק איתן", שכלל כניסה קרקעית לרצועת עזה, השמדה של מנהרות רבות שהובילו אל תוך שטח ישראל וכן ירי טילים ממושך מצדו של החמאס אל עבר ישראל. המבצע נמשך 50 יום והסתיים ב-26 באוגוסט 2014 עם הסכם הפסקת אש בין הצדדים, זאת לאחר שישראל נסוגה מרצועת עזה ב-5 באוגוסט 2014. חלק ניכר מחברי הקונגרס האמריקני פרסם "ציוצים" ברשת הטוויטר שנגעו למבצע. כך, למשל, ב-9.7.2014 צייץ רוברט לאטה, הנציג של המחוז החמישי במדינת אוהיו, את הטקסט שלהלן: "#Israel is our greatest ally in Middle East & I stand w all Israelis as they take the necessary actions to defend themselves against #Hamas. באופן דומה צייץ סטני המילטון הויאר, נציג המחוז החמישי במדינת מרילנד, ב-17.7.2014: "Today I spoke on the House Floor to express my strong support of #Israel as it defends itself from attacks by Hamas. http://t.co/ahPtJwrU1k". הסנטור טד קרוז מטקסס, אחד המועמדים של המפלגה הרפובליקנית לנשיאות ארה"ב ב-2016, צייץ גם הוא ב-29.7.2014 כי "Republicans & Democrats ought to be able to stand together united"

הגיבו יתר חברי הקונגרס האמריקני למבצע? כמה תשומת הקדישו שתי המפלגות לנושא? <https://t.co/hTSpuNai6M> #StandWithIsrael in supporting Israel". כיצד

מחקר זה שונה ממחקרי עבר על אודות יחסו של הקונגרס לישראל, אשר התמקדו בעיקר בהצעות חוק (Feuerwerger, 1977; Trice, 1977; Garnham, 1977; Cavari and Nyer, 2014; Oldmixon, Rosenson, and Wald, 2005; (1979; Glassman, Straus,) "בלתי נראית לעין" and Shogan, 2010; Golbeck, Grimes, and Rogers, 2010; Lawless, 2012; Hemphill, Culotta, and Heston, 2013; Williams, Gulati, and DeLeo, 2013). חלק ניכר מפעילות זו קשה למדידה אך היא ממלאת תפקיד חשוב בהשפעה על עיצוב מדיניות (86: Stevenson, 2012; Johnson, 2006), וכוללת הדגשה של נושאים מסוימים, העלאתם לסדר היום הציבורי והממשלתי, מסגור של סוגיות והדיונים סביבן וכן שכנוע קולגות וגורמים בממשל (Cutrone and Carter and Scott, 2009; Mayhew, 2005; Fordham, 2010; Koger, 2003; Stevenson, 2012).

ב. הקונגרס והשימוש בטוויטר

חוקרים רבים ראו בכניסה של רשתות חברתיות לחיים הציבוריים עידן חדש של פעילות ישירה והדדית בין פוליטיקאים ומנהיגים לקהל הבוחרים שלהם. גורמים פוליטיים בכל רחבי העולם אימצו את הרשתות החברתיות והם עושים בהן שימוש ככלי להעברת מסרים. מחקרים רבים עוסקים בשאלה אם הרשתות החברתיות אכן מימשו את הפוטנציאל שלהן ויצרו פלטפורמה פלורליסטית שבה מוחלפים רעיונות ועמדות בין אזרחים. כך או כך, יש להן שימוש בקמפיינים פוליטיים והן משמשות ככלי בידיהם של מנהיגים פוליטיים בכל רחבי העולם (ראו למשל; Grant, Moon, and Grant Busby, 2010; Vergeer, Hermans, and Sams, 2011; Sousa and Ivanova, 2012; Katz, Barris, and Jain, 2013; Adi, Erickson, and Lilleker, 2014; Dumitrica, 2014; Jeffares, 2014).

בתחילת דרכה של טוויטר נראה שהמפלגה הרפובליקנית מיהרה לאמץ את הרשת החברתית ככלי לתקשורת עם קהל הבוחרים שלה ועם תומכיה, בעוד המפלגה הדמוקרטית נמנעה מלעשות בה שימוש (Chi and Yang, 2010; Glassman, Straus, and Shogan, 2010; Lassen and Brown, 2011;

ומתוך 535 חברי הקונגרס ה-113 (ינואר 2013 - ינואר 2015) רק ל-14 חברים לא היה חשבון טוויטר (פעיל פוליטית), ו-12 מהם לא כיהנו קדנציה שלמה. כמו כן, רמת השימוש היום-יומי בטוויטר של חברי שתי המפלגות דומה מאוד; בטבלה 1 מוצגת השוואה של השימוש הכולל של חברי הקונגרס בטוויטר במהלך מבצע צוק איתן, המעידה על שימוש בסדר גודל דומה עבור שתי המפלגות. מבחן פרופורציה בין שיעור הרפובליקנים בקונגרס בעלי חשבון טוויטר לבין שיעור הדמוקרטים מעיד כי אין הבדל בין השניים [z=-1.35, ns]. בחינה של הכמות הממוצעת של ציוצים לחבר קונגרס בכל אחת מהמפלגות מעידה גם היא כי אין הבדל בין השתיים בתקופה זו [t(519)=-1.32, ns]. לבסוף, אין הבדל מובהק בין שתי המפלגות גם בכמות הציוצים היומית הממוצעת [t(519)=-0.03, ns]. תוצאות אלה מעידות יחד כי השימוש בטוויטר ככלי פוליטי אינו ייחודי לאף אחת מהמפלגות והשימוש בו זהה בשתייהן.

טבלה 1: שימוש בטוויטר של חברי קונגרס מטעם שתי המפלגות

שיעור בעלי חשבון טוויטר (8.7.2014 – 26.8.2014)	כמות ממוצעת של ציוצים לחבר קונגרס (8.7.2014 - 26.8.2014)		מפלגה
	סך הכל	יומית	
0.99 (0.01)	95.46 (5.88)	3.17 (0.13)	רפובליקנית
1 (0.00)	108.15 (7.68)	3.18 (0.15)	דמוקרטית
z=-1.35	t=-1.32	t=-0.03	
531 ⁺	521	521	N

טעות התקן בסוגריים

⁺ בקונגרס ה-113 היה סטאטור אחד שלא שויך לאף מפלגה (עצמאי) ונציג אחד שלא שויך לאף מפלגה. בנוסף, בתקופת מבצע צוק איתן היו שני מחוזות שלא מונו להם נציגים: ניו-ג'רזי (מחוז 1) וקרוליינה הצפונית (מחוז 12).

כיצד משתמשים חברי הקונגרס בטוויטר כדי להעלות נושאים לדין וכיצד אפשר להסביר את הנושאים השונים שהם בוחרים להדגיש? על מנת לענות על שאלות אלה בחנתי את הפעילות של חברי הקונגרס בטוויטר סביב מבצע צוק איתן ביולי-אוגוסט 2014. בחינה של סוגיות במדיניות חוץ חשובה מכיוון שהן עולות לא פעם סביב אירועים ספציפיים ולקונגרס לא תמיד יש אפשרות להגיב באופן מידי לאירועים פתאומיים או קצרי חיים באמצעות הצעות חוק. מכאן שהעלאתם של נושאים לסדר היום הציבורי, והמסגור שחברי הקונגרס בוחרים לעשות לנושאים הללו, הם כלים חשובים שנגעה בהם שימוש כאשר כלים אחרים אינם זמינים. לכן, בחינה של סוגיות מסוג זה במדיום כמו רשתות חברתיות, שבו לחברי הקונגרס יש אפשרות להדגיש כל נושא שעולה על רוחם באופן מידי, מספקת הצצה לנסיגות שלהם להשפיע על מדיניות חוץ במקרים שבהם הצעות חוק אינן אפשריות. נוסף לכך, לרשת החברתית טוויטר יש יתרון משמעותי לצורך בחינה כזאת, שכן כמעט כל חברי הקונגרס עושים בה שימוש וכולם נתונים לאותה מגבלה (140 תווים לכל היותר). כך, מדובר הן בנתונים ברי השוואה והן בכלי שמחייב ניסוח של מסרים קצרים וממוקדים.

ג. נתונים

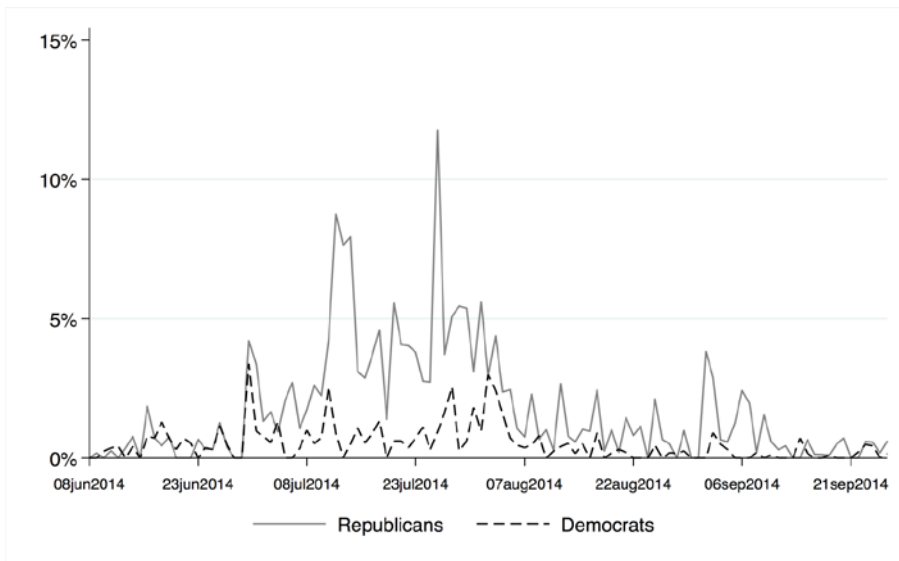
במחקר המוצג במאמר זה עשיתי שימוש בקובץ נתונים המכיל את כל הציוצים (tweets) של כל חברי הקונגרס במהלך המבצע (8 ביולי 2014 - 26 באוגוסט 2014); $N=53,303$. על מנת לבנות את קובץ הנתונים ניגשתי לעמוד האינטרנט של כל נציג וסנאטור באתרים <http://www.house.gov/representatives/> בהתאמה, ושם זיהיתי את חשבון הטוויטר של כל חבר קונגרס. במקרים הספורים שבהם לא הופיע שם החשבון חיפשתי אותו ברשת. לאחר מכן הורדתי את כל הציוצים שפורסמו בכל אחד מהחשבונות הללו באמצעות האתר www.nextanalytics.com/.

מכיוון שביקשתי לבחון את הגורמים המסבירים אילו חברי קונגרס בוחרים להתייחס למבצע צוק איתן, היה עליי לזהות ולקודד את כל הציוצים הרלוונטיים לנושא. באמצעות תוכנות לניתוח תוכן (QDA Miner ו-Wordstat) חילצתי את כל המילים הייחודיות שהופיעו בקובץ הנתונים. כל מילה קודדה 1 אם היא עשויה להיות קשורה לישראל, לפלסטינים או לסכסוך/מלחמה באופן כללי ($N=81,886$). לאחר מכן חילצתי את כל הציוצים אשר כללו לפחות מילה אחת מבין המילים שצוינו לעיל ($N=3,172$), וקידדתי

1 אם הציוץ אכן היה רלוונטי ו-0 אם לא. תהליך זה הניב בסך הכול 990 ציוצים רלוונטיים שפורסמו על ידי 193 חברי קונגרס. על מנת לוודא שהקידוד שלי אינו מוטה, 15% מציוצים אלה נבדקו מול מקודד שני והניבו 97% הסכמה (Krippendorff's alpha = 0.94, p<0.001).

תרשים 1 מציג את שיעור הציוצים אשר נגעו למבצע צוק איתן ולסכסוך מתוך כלל הציוצים באותו יום של חברי הקונגרס בשתי המפלגות. בחודש שקדם למבצע, רפובליקנים ודמוקרטים הראו מגמות דומות: בין 0 ל-2% מהציוצים של חברי הקונגרס נגעו למתיחות שקדמה למבצע. בימים שקדמו למבצע נרשמה עלייה קלה בקרב שתי המפלגות, ייתכן עקב אירוע החטיפה של נער פלסטיני בידי יהודים ב-2.7.2014. עם תחילת המבצע ב-8.7.2014 חלה עלייה בשיעור הציוצים היומי המוקדש לנושא בקרב חברי קונגרס משתי המפלגות, אך בקרב רפובליקנים העלייה משמעותית יותר: בעוד אצל דמוקרטים עלה השיעור ל-1-3.5%, בקרב הרפובליקנים השיעור עלה לבין 12% ל-12%. השיא הוא ב-26.7.2014: 12% מהציוצים של חברי המפלגה הרפובליקנית הוקדשו לנושא. עם נסיגת הכוחות הרגליים של ישראל מרצועת עזה ב-5.8.2014 חלה ירידה חדה בקרב החברים בשתי המפלגות.

תרשים 1: אחוז יומי של ציוצים רלוונטיים מטעם נבחרים משתי המפלגות

על מנת להסביר אילו גורמים משפיעים על החשיבות שחברי הקונגרס מייחסים לנושא הסכסוך ומה גורם להם לפרסם ציורים בנושא, ערכתי רגרסיה ליניארית מסוג הקמן (Heckman OLS regression). המשתנה התלוי הוא אחוז הציורים הרלוונטיים שפרסם כל חבר קונגרס. בחרתי במודל הקמן מכיוון שלא כל חברי הקונגרס בחרו לפרסם ציורים בנושא, כלומר המודל מסביר מי בוחר להעלות את הנושא. המשתנה הבלתי תלוי הראשון הוא המפלגה של חבר הקונגרס. מדיניות חוץ נחשבת לנושא המזוהה יותר עם המפלגה הרפובליקנית, אם כי בשנים האחרונות המפלגה הדמוקרטית מנסה לערער מוסכמה זו (Petrocik, 1996; Damore, 2004; Egan, 2013; Trumbore and Dulio, 2013). לכן, וכן בהתחשב בפער ההולך וגדל בין תמיכתם של רפובליקנים בישראל (כ-70% בשנים האחרונות) לבין תמיכתם של הדמוקרטים בישראל (כ-40%; Rynhold, 2015; Cavari, 2013; 2014), אני משער כי רפובליקנים יעלו את נושא הסכסוך יותר מאשר דמוקרטים. במודל נכלל גם מדד של אידיאולוגיה מכיוון שייתכן שמעבר לשיקולים מפלגתיים, חברי הקונגרס מעלים נושאים שבעיניהם נכון להעלות (Oldmixon, Rosenson, and Wald, 2005). השתמשתי במדד DW הממקם באופן השוואתי את העמדות של כל חברי הקונגרס בתחום הכלכלי (Royce et al., 2009). ואולם, מכיוון שעשויה להיות חפיפה רבה בין המפלגה של הנציג לבין האידיאולוגיה שלו יש צורך לזהות את ההשפעה הייחודית של אידיאולוגיה מעבר למפלגתיות. לשם כך ערכתי רגרסיה בין משתנה המפלגה לבין ציון ה-DW¹, שמרתי את השאריות והכנסתי אותן למודל הרגרסיה הסופי.

מבצע צוק איתן נערך כמה חודשים לפני הבחירות לקונגרס בנובמבר 2014. על מנת להביא בחשבון את ההשפעה של הבחירות על מועמדים מסוימים הוספתי משתנה נוסף: ציורים של חברי קונגרס שהיו מועמדים בבחירות קודדו 1, ואחרים קודדו 0 (DeLaet, Rowling, and Scott, 2005). כמו כן כללתי במודל אינדיקטור למועמדים שסיכויי הבחירה שלהם במחוז או במדינה הרלוונטיים נחשבו גבוהים (The Rothenberg & Gonzales Political Report, 2014a; 2014b), שכן הסבירות שמועמדים אלה יעלו נושאי חוץ גבוהה יותר. זאת משום שאם ממילא סיכויי הבחירה שלהם גבוהים, אין מחיר לכך שידגישו סוגיה שלרוב חשובה פחות לקהל הבוחרים - דהיינו מדיניות חוץ (Trumbore and Dulio, 2013). במשתנה זה, כל מועמד בעל סיכויי הבחירות גבוה או שלא השתתף כלל בבחירות קודד 1, והיתר קודדו 0.

¹ מודל הרגרסיה מובהק $[F(1,516)=4504.71, p < 0.001]$. המקדם של הזהות המפלגתית הוא 0.90 ואחוז השונות המוסברת הוא 90% ($R^2=0.90$).

מכיוון שנושא הסכסוך הוא נושא של מדיניות חוץ, נצפה שנציגים הפעילים באחת מוועדות החוץ של הקונגרס ידגישו את חשיבותו של נושא זה יותר מאשר אחרים, עקב חשיפה מוגברת למידע רלוונטי או משום שנושא החוץ חשוב להם (DeLaet and Scott, 2006). לכן הוספתי למודל משתנה דמה עבור כל חברי הקונגרס שניהנו באחת מהוועדות הרלוונטיות (CQ Roll ועדת הכוחות המזוינים (Armed Services), נציגים (סנאטורים); הוועדה לענייני חוץ (Foreign Affairs), נציגים); הוועדה ליחסי חוץ (Foreign Relations, סנאטורים); וועדת ביטחון המולדת (Homeland Security, נציגים וסנאטורים). כמו כן, ניסיון צבאי עשוי לגרום לנבחרים להדגיש את החשיבות של נושאי חוץ, ובמיוחד את חשיבותם של סכסוכים צבאיים. לכן הוספתי למודל משתנה דמה שמעיד על ניסיון צבאי כלשהו של כל חבר קונגרס (DeLaet, Rowling, and Scott, 2005).

לרגרסיה הכנסתי אינדיקטור של מידת הפעילות בטוויטר בתור משתנה מבקר: הכמות הממוצעת של ציוצים מדי חודש בשנים 2013-2014. משתנים מבקרים נוספים במודל כוללים משתנה דמה עבור אפרו-אמריקנים (1 אם כן; אחרת - 0), שכן הם נוטים פחות להביע תמיכה בישראל (Oldmixon, Rosenson, and Wald, 2005); משתנה בקרה עבור נציגות ממין נקבה (1 עבור נבחרות, 0 עבור נבחרים); משתנה דמה להבחנה בין הסנאט (1 לבין בית הנבחרים (0), לאור הסמכויות שמקנה החוקה לסנאט בנושאי חוץ (Trumbore and Dulio, 2013); וכן שני משתני דמה לשתי קבוצות דת: יהודים ונוצרים אוונגליסטים, שכן אלה שתי הקבוצות הדתיות בעלות שיעור התמיכה הגבוה ביותר בישראל בקרב אמריקנים (Cavari, 2013). חברי קונגרס יהודים בפרט נוטים להביע תמיכה רבה יותר בישראל (Cavari and Nyer, 2014).

לבסוף, ייתכן שחברי הקונגרס מצייצים בהתאם לאיזון המפלגתי במחוז או במדינה שהם מייצגים. לכן הוספתי מדד המייצג את אחוז הבוחרים במדינה או במחוז של כל חבר קונגרס שהצביעו לטובת מיט רומני, המועמד הרפובליקני, בבחירות 2012 (Nir, 2012; Trumbore and Dulio, 2013).

ד. תוצאות

תוצאות הרגרסיות מופיעות בטבלה 2. המודל לניבוי אחוז הציוצים הרלוונטיים מטעם חברי הקונגרס התברר כמובהק [$X^2(15)=35.75, p<0.01$]. יש שלושה משתנים בלתי תלויים בעלי השפעה מובהקת. כאשר כל יתר המשתנים שווים, שיעור הציוצים של הרפובליקני הממוצע המוקדשים לנושא צוק איתן גבוה בכמעט 3% (2.90) משיעור הציוצים של הדמוקרט הממוצע. ממצא זה תואם את תרשים 1, שממנו ניכר כי הנושא היה חשוב הרבה יותר לחברי הקונגרס הרפובליקנים שכן שיעור הציוצים שלהם שהוקדשו לנושא היה גדול משמעותית מהשיעור בקרב הדמוקרטים.

כמצופה, לאור הזיקה הפוטנציאלית של חברי קונגרס יהודים לישראל, שיעור הציוצים הממוצע שהם מקדישים לנושא גדול בכ-5% (5.09) מהשיעור בקרב קבוצות דתיות אחרות, כאשר כל יתר המשתנים שווים. אגב, למרות תמיכה גבוהה במיוחד בקרב הציבור האוונגליסטי (Cavari, 2013), חברי קונגרס אוונגליסטים אינם שונים מקבוצות דתיות אחרות בכמות הציוצים הרלוונטיים שלהם. הדבר תואם מגמות שהתקבלו בניתוח ההצבעות של חברי הקונגרס (Cavari and Nyer, 2014). המשמעות היא שבמונחים של דת, רק שייכות דתית ליהדות גורמת לחברי הקונגרס להדגיש את חשיבות הנושא ולהקדיש לו שיעור גדול יותר מהציוצים שלהם.

לבסוף, כפי שעלה בספרות, מעורבות באחת מוועדות החוץ מביאה לכמות מוגברת של ציוצים על אודות הנושא: מספר הציוצים של חבר קונגרס הפעיל באחת מהוועדות גבוה בממוצע באחוז וחצי (1.60) ממספר הציוצים של אלה שאינם פעילים בתחום זה כאשר כל יתר המשתנים שווים. ייתכן שחבר קונגרס הפעיל בוועדה מסוג זה מפרסם כמות גדולה יותר של ציוצים רלוונטיים מכיוון שהוא חשוף למידע רב יותר על אודות הנושא מתוקף תפקידו, ולחלופין ייתכן שמה עצם חברותו בוועדה נובעת מהחשיבות שהוא מקדיש לנושא מלכתחילה. כך או כך, ברור כי מדובר במשתנה שמנבא היטב את אחוז הציוצים שחברי הקונגרס מקדישים לנושא.

טבלה 2: ניבוי שיעור הציוצים הרלוונטיים בטוויטר (מתוך כלל הציוצים של חבר הקונגרס) במהלך מבצע צוק איתן (רגרסיה ליניארית Heckman)

אחוז ציוצים רלוונטיים	
2.90 (1.17) *	רפובליקני
1.98 (2.38)	אידיאולוגיה (ציון DW)
0.73 (0.83)	ניסיון צבאי
1.60 (0.66)*	תפקיד בוועדת חוץ
-3.13 (2.68)	סנאטור
0.00 (0.00)	חודשים בתפקיד
-1.59 (1.87)	משתתף בבחירות
-0.27 (1.37)	מושב בטוח
0.00 (0.00)	פעילות בטוויטר
0.03 (0.04)	גיל
-1.44 (0.99)	מין: נקבה
0.20 (1.74)	גזע: אפרו-אמריקני
	דת:
2.33 (1.34)	אוונגליסטים
5.09 (1.42)***	יהודים
-0.02 (0.04)	אחוז הצבעה לרומני (2012)
2.10 (3.28)	קבוע
521	N
$\chi^2(15)=35.75^{**}$	Wald

טעות התקן בסוגריים

* השפעה מובהקת ברמת מובהקות $p > 0.05$ ** $0.01 > p$ *** $p > 0.001$

העובדה שיתר המשתנים אינם מובהקים מפתיעה מעט, אך מלמדת כי החשיבות של מבצע צוק איתן והסכסוך הישראלי-ערבי מושפעת מקווים פוליטיים ספציפיים וברורים: מפלגה, דת ופעילות בוועדות חוץ. מכיוון שמדובר במבצע צבאי היה אפשר לצפות שגם ניסיון צבאי ישפיע על הנכונות לציין על אודות הנושא, אך בפועל אין זה מבצע שמערב את צבא ארה"ב או שנוגע אליו, ועל כן תוצאה זו אינה מפתיעה.

ה. סיכום

במאמר זה התמקדתי בכלי המצוי בשימוש יום-יומי בקרב חברי הקונגרס האמריקני לשם השפעה על מדיניות חוץ: הרשת החברתית טוויטר. בחינת הפעילות של חברי הקונגרס ברשת החברתית סביב מבצע צוק איתן מלמדת רבות על הגורמים המשפיעים על הניסיונות של חברי הקונגרס להשפיע על סדר היום הציבורי בארה"ב. המשתנה הבולט ביותר בהשפעתו הוא הזהות המפלגתית: הסכסוך הערבי-ישראלי, בגלגולו בעשורים האחרונים כסכסוך בין ישראל לפלסטינים, חשוב הרבה יותר לרפובליקנים מאשר לדמוקרטים, כפי שבא לידי ביטוי בשיעור הגדול משמעותית של ציוצים רלוונטיים מטעם חברי קונגרס רפובליקנים. הפער הנצפה בדעת הקהל האמריקנית ביחס לישראל, בין רפובליקנים לדמוקרטים, בא לידי ביטוי גם בהצעות חוק, וכעת גם במסרים המועברים לציבור באמצעות טוויטר. המשמעות היא שאם בעבר נהנתה ישראל מקונצנזוס אמריקני ביחס למעמדה ולשאלת התמיכה בה, כיום היא נושא פוליטי אשר המפלגות חצויות לגביו. לכך עשויה להיות משמעות עבור יחסי ישראל-ארה"ב בהתאם לזהות המפלגתית של הממשל האמריקני ושל הקונגרס: תחת שלטון רפובליקני ישראל עשויה ליהנות מתמיכה רבה יותר בזירה הבין-לאומית מאשר תחת שלטון דמוקרטי.

מלבד זאת, חברי קונגרס שמכהנים בוועדה העוסקת בנושאי חוץ הקדישו שיעור גדול יותר של ציוצים לנושא בהשוואה לחברי קונגרס שאינם חברי ועדה כזאת, ככל הנראה בשל חשיפה לידע רלוונטי ו/או משום שממילא נושאי חוץ קרובים ללבם. ניכרת גם השפעה של השתייכות דתית - חברי קונגרס יהודים מקדישים גם הם תשומת לב רבה יותר לנושא - המלמדת כי יש השפעה גם לגורמים אינדיבידואליים מעבר למפלגתיות ולאידאולוגיה; במקרה זה מדובר בזיקה היהודית לישראל שמביאה להשפעה מובהקת על המשתנה התלוי.

נשאלת השאלה אם השפעות אלה ייחודיות לנושא הישראלי או שמא הן חלק ממגמה רחבה יותר של פוליטיזציה של מדיניות החוץ האמריקנית. בנושאי חוץ אחרים, כגון התחזקותו של דאע"ש או המשבר בפברואר 2014 בחצי האי קרים, נצפה לראות השפעות של מאפיינים אחרים אשר רלוונטיים לנושאים אלה, כגון שיעור גדול של יוצאי צבא במחוז או במדינה שהנציג מייצג, במקרה של דאע"ש; וכן השתייכות למדינות בעלות משקל רב בתחום של ייצוא גז ונפט, כגון טקסס, במקרה של חצי האי קרים. מעניין להשוות את תשומת הלב שהקדישו חברי הקונגרס השונים למבצע צוק איתן להתייחסות שלהם לנושאי חוץ נוספים כגון דאע"ש וחצי האי קרים. האם רפובליקנים מקדישים

תשומת לב רבה יותר גם לנושאי חוץ נוספים או שנטייה זו ייחודית לישראל?
נוסף על כך, מעניין לבחון את תוכן הציוצים של חברי הקונגרס כלפי ישראל:
אנו יודעים כי הנושא זוכה לתשומת לב של חברי קונגרס מסוימים בהתאם
למפלגה, לדת ולתפקיד שלהם בוועדות הקונגרס, אך האם כולם מציגים את
אותה העמדה סביב המבצע? האם מרבית הנבחרים שבוחרים לציין על אודות
הנושא מביעים תמיכה בישראל? האם יש הבדלים בהיבטים השונים של
הסכסוך שהנבחרים בוחרים להדגיש על בסיס מאפיינים דומים, כגון מפלגה?
שאלות אלה ואחרות צריכות להיבחן במחקרים עתידיים.

רשימת מקורות

- Adi, Ana, Kristofer Erickson, and Darren G. Lilleker, 2014. "Elite Tweets: Analyzing the Twitter Communication Patterns of Labour Party Peers in the House of Lords", *Policy & Internet* 6(1): 1–27.
- Burden, Barry C., 2007. *Personal Roots of Representation*, Princeton: Princeton University Press.
- Carter, Ralph G., and James M. Scott, 2009. *Choosing to Lead: Understanding Congressional Foreign Policy Entrepreneurs*, Durham: Duke University Press.
- Cavari, Amnon, 2014. "American Public Support for Israel: Assessing the Cracks in a Unique Bond", *American Public Opinion toward Israel*, December 25, http://portal.idc.ac.il/en/main/research/apoi/publishedwork/documents/cracks2014a_poi.pdf.
- , 2013. "Religious Beliefs, Elite Polarization, and Public Opinion on Foreign Policy: The Partisan Gap in American Public Opinion toward Israel", *International Journal of Public Opinion Research* 25(1): 1–22.
- Cavari, Amnon, and Elan Nyer, 2014. "From Bipartisanship to Dysergia: Trends in Congressional Actions toward Israel", *Israel Studies* 19(3): 1–28.
- Chi, Feng, and Nathan Yang, 2010. "Twitter in Congress: Outreach vs. Transparency", *MPRA Paper 23597*.
- CQ Roll Call, 2015a. "House Committee Rosters for the 113th Congress", *CQ Roll Call*, <http://media.cq.com/pub/committees/index.php>.
- , 2015b. "Senate Committee Rosters for the 113th Congress", *CQ Roll Call*, <http://media.cq.com/pub/committees/index.php?chamber=senate>.
- Cutrone, Ellen A., and Benjamin O. Fordham, 2010. "Commerce and Imagination: The Sources of Concern about International Human Rights in the US Congress", *International Studies Quarterly* 54: 633–655.
- Damore, David F., 2004. "The Dynamics of Issue Ownership in Presidential Campaigns", *Political Research Quarterly* 57(3): 391–397.
- DeLaet, James C., and James M. Scott, 2006. "Treaty-Making and Partisan Politics: Arms Control and the US Congress, 1960–2001", *Foreign Policy Analysis* 2: 177–200.
- DeLaet, James C., Charles M. Rowling, and James M. Scott, 2005. "Politics Past the Edge: Partisanship and Arms Control Treaties in the U.S. Senate", *Journal of Politics and Military Sociology* 33(2): 179–207.
- Dumitrica, Delia, 2014. "Politics as 'Customer Relations': Social Media and Political Authenticity in the 2010 Municipal Elections in Calgary, Canada", *Javnost-The Public* 21(1): 53–70.
- Egan, Patrick J., 2013. *Partisan Priorities: How Issue Ownership Drives and Distorts American Politics*, Cambridge: Cambridge University Press.

- Feuerwerger, Marvin C., 1979. *Congress and Israel: Foreign Aid Decision-Making in the House of Representatives, 1969–1976*, Westport: Greenwood Press.
- Garnham, David, 1977. "Factors Influencing Congressional Support for Israel during the 93rd Congress", *Jerusalem Journal of International Relations* 2: 23–45.
- Glassman, Matthew E., Jacob R. Straus, and Colleen J. Shogan, 2010. "Social Networking and Constituent Communications: Member Use of Twitter During a Two-Month Period in the 111th Congress", *Journal of Communications Research* 2(2–3): 219–233.
- Golbeck, Jennifer, Justin M. Grimes, and Anthony Rogers, 2010. "Twitter Use by the U.S. Congress", *Journal of the American Society for Information Science and Technology* 61(8): 1612–1621.
- Grant, Will J., Brenda Moon, and Janie Grant Busby, 2010. "Digital Dialogue? Australian Politicians' Use of the Social Network Tool Twitter", *Australian Journal of Political Science* 45(4): 579–604.
- Hemphill, Libby, Aron Culotta, and Matthew Heston, 2013. "Framing in Social Media: How the US Congress Uses Twitter Hashtags to Frame Political Issues", *SSRN Working Paper Series* 2317335.
- Howell, William, and Jon Pevehouse, 2007. *While Dangers Gather: Congressional Checks on Presidential War Powers*, Princeton: Princeton University Press.
- Jeffares, Stephen, 2014. *Interpreting Hashtag Politics: Policy Ideas in an Era of Social Media*, Basingstoke: Palgrave Macmillan.
- Johnson, Robert D., 2006. *Congress and the Cold War*, New York: Cambridge University Press.
- Katz, James E., Michael Barris, and Anshul Jain, 2013. *The Social Media President: Barack Obama and the Politics of Digital Engagement*, New York: Palgrave Macmillan.
- Koger, Gregory, 2003. "Position Taking and Cosponsorship in the U.S. House", *Legislative Studies Quarterly* 28(2): 225–246.
- Lassen, David S., and Adam R. Brown, 2011. "Twitter: The Electoral Connection?" *Social Science Computer Review* 29(4): 419–436.
- Lawless, Jennifer L., 2012. "Twitter and Facebook: New Ways for Members of Congress to Send the Same Old Messages?" in Richard L. Fox and Jennifer M. Ramos (eds.), *iPolitics: Citizens, Elections, and Governing in the New Media Era*, New York: Cambridge University Press, pp. 206–232.
- Mayhew, David R., 2005. "Actions in the Public Sphere", in Paul J. Quirk and Sarah A. Binder (eds.), *The Legislative Branch*, New York: Annenberg Foundation Trust at Sunnyslands / Oxford University Press, pp. 63–105.
- Nir, David, 2012. "Daily Kos Elections' Presidential Results by Congressional District for the 2012 and 2008 Elections", *Daily Kos*, November 19, <http://www.dailykos.com/story/2012/11/19/1163009/-Daily-Kos-Elections-presidential-results-by-congressional-district-for-the-2012-2008-elections#>.

- Oldmixon, Elizabeth A., Beth Rosenson, and Kenneth D. Wald, 2005. "Conflict over Israel: The Role of Religion, Race, Party and Ideology in the US House of Representatives, 1997–2002", *Terrorism and Political Violence* 17(3): 407–426.
- Peterson, Rolfe D., 2012. "To Tweet or not to Tweet: Exploring the Determinants of Early Adoption of Twitter by House Members in the 111th Congress", *The Social Science Journal* 49: 430–438.
- Petrocik, John R., 1996. "Issue Ownership in Presidential Elections, with a 1980 Case Study", *American Journal of Political Science* 40(3): 825–850.
- Powlick, Philip J., and Andrew Z. Katz, 1998. "Defining the American Public Opinion/Foreign Policy Nexus", *Mershon International Studies Review* 42: 29–61.
- Royce, Carrol, Jeffrey B. Lewis, James Lo, Keith T. Poole, and Howard Rosenthal, 2009. "Measuring Bias and Uncertainty in DW-NOMINATE Ideal Point Estimates via the Parametric Bootstrap", *Political Analysis* 17(3): 261–275.
- Rynhold, Jonathan, 2015. *The Arab-Israeli Conflict in American Political Culture*, New York: Cambridge University Press.
- Sousa, Alcina, and Anna Ivanova, 2012. "Constructing Digital Rhetorical Spaces in Twitter: A Case-Study of @BarackObama", *Topics in Linguistics* 9: 46–55.
- Stevenson, Charles A., 2012. *America's Foreign Policy Toolkit: Key Institutions and Processes*, Washington: CQ Press.
- Straus, Jacob R., Matthew E. Glassman, Colleen J. Shogan, and Susan N. Smelcer, 2013. "Communicating in 140 Characters or Less: Congressional Adoption of Twitter in the 111th Congress", *Political Science & Politics* 46(1): 60–66.
- The Rothenberg & Gonzales Political Report, 2014a. "House Ratings", *The Rothenberg & Gonzales Political Report*, July 18, <http://www.rothenberggonzales.com/ratings/house/2014-house-ratings-july-18-2014>.
- , 2014b. "Senate Ratings", *The Rothenberg & Gonzales Political Report*, July 15, <http://www.rothenberggonzales.com/ratings/senate/2014-senate-ratings-july-15-2014>.
- Trice, Robert H., 1977. "Congress and the Arab-Israeli Conflict: Support for Israel in the U.S. Senate, 1970–1973", *Political Science Quarterly* 92: 443–463.
- Trumbore, Peter F., and David A. Dulio, 2013. "Running on Foreign Policy? Examining the Role of Foreign Policy Issues in the 2000, 2002, and 2004 Congressional Campaigns", *Foreign Policy Analysis* 9: 267–286.
- Uscinski, Joseph, Michael S. Rocca, Gabriel R. Sanchez, and Marina Brenden, 2009. "Congress and Foreign Policy: Congressional Action on the Darfur Genocide", *Political Science & Politics* 42(3): 489–496.
- Van Doren, Peter M., 1990. "Can We Learn the Causes of Congressional Decisions from Roll-Call Data?" *Legislative Studies Quarterly* 15: 311–340.

Vergeer, Maurice, Liesbeth Hermans, and Steven Sams, 2011. "Online Social Networks and Micro-Blogging in Political Campaigning: The Exploration of a New Campaign Tool and a New Campaign Style", *Party Politics* 19(3): 477–501.

Williams, Christine B., Girish J. Gulati, and Rob A. DeLeo, 2013. "The Dissemination of Social Media to Campaigns for State Legislature: The 2012 New England Case", presented at the *Annual Meeting of the American Political Science Association*. Chicago IL, August 29 – September 1.